

enneſe tahha watas, ſiis heitis Dawet
ſilmili mahha ja kummardas; ta haf-
kas ka omma äia kääſt küſſima, miſ-
pärraft ta niſugguſed tühjad juttud pid-
di wõtma kuulda, et temma ſe mees pid-
di ollema, keſ kunningale piddi ſedda
willetſuſt ja õnnetuſt ſaatma, et ta ag-
ga hukka koggone ſaaks? Mitto head
maenitſuſſe ſanna andis temma ſiis ka
weel Saulile kuulda; nenda et ta piddi
hakkama nutma ja temma armastuſt
kütma ſedda wiſi õõldes: ſinna olled õis-
gem mind, ſeſt ſa olled mulle head taſ-
ſunud, ja minna ollen ſulle kurja taſſu-
nud, ja ſinna olled tänna teäda annud,
miſ head ſa mulle olled teinud et kũl Ze-
howa mind ſo kätte kinniannud, ſiiski ei
õlle ſa mind mitte tapnud. Ja kui ke-
gi omma waenlaſt leiaks, kas ta laſſeks
tedda heaga ärraminna? ſepärraſt wõt-
ko Jehowa ſulle head taſſuda ſelleſin-
natſe

natſe päwa eēſt, et ſa olled mulle head
teinud: muud needſinnatſed head ſannad
rākis Saul Daweti waſto, miſ ta ſüd-
da tunnistas ükes, miſ õige olli.

Et kũl Saul nuttes olli Daweti kääſt
andeks pallunud, miſ ta temmale kur-
ja teinud, õmmeti ei julgend Dawet mit-
te ſe kahhetſemiſſe peäle lota, ſeſt ta tun-
dis tedda kũl, ſepärraſt läks ta omma
wäega jälle pakko ühte teiſe paika, kus
üks mees Nabal nimmi, liggi olli ella-
mas; ſelle kääſt laſkis Dawet palluda,
et ta piddi ni hea ollema, ja temmale
middagi ka andma ſeſt leitwaſt ja roaſt
miſ temmal piddi ollema ſel aial; ſeſt et
Nabal ſiis laſkis õmmad lambad nita
ja ſuur piddo ſepärraſt piddas; agga ni
hea ſannaga kui Dawet tedda laſkis pal-
luda, ni waljuſte pahha ſannadega haf-
kas temma jälle Daweti rahwa waſto
rākima, ja ſatis neid ſedda wiſi enneſe